05/12/2021

Patriarhul Daniel: Femeia gârbovă ne învață smerenia și statornicia în credință



Femeia gârbovă, deși avea trupul încovoiat și aplecat spre pământ, avea sufletul drept, pentru că înălța rugăciuni către Dumnezeu și cerea mântuirea sufletului, a spus Patriarhul Daniel duminică. Ea „ne învață credința statornică: să avem credință și când ne aflăm sub povara suferinței, să căutăm mântuirea sufletului, chiar dacă nu mai avem speranță în izbăvirea trupului de boală”.

„De 18 ani purta crucea suferinței, a neputinței ei trupești. Însă nu a cârtit, nu s-a răzvrătit și nu a încetat să vină la sinagogă să se roage. Ea nu se ruga pentru vindecare, pentru că nu se aștepta să fie vindecat trupul ei, ci se ruga pentru mântuirea sufletului”, a subliniat Preafericirea Sa în predica pe marginea Evangheliei despre Tămăduirea femeii gârbove.

„Deci această femeie avea o credință puternică, o smerenie profundă și o răbdare îndelungă”, a adăugat patriarhul. „Ea nu a cerut nimic de la Iisus, nu a îndrăznit, în smerenia ei, să-I ceară vindecare, deși auzise că El a vindecat o mulțime de

oameni.”

Faptul că Mântuitorul a vindecat-o din proprie inițiativă, fără să i-o ceară nimeni, ne arată că „Iisus cunoaște suferința, răbdarea, smerenia, care vine din multă răbdare, dar cunoaște și credința verificată prin suferință”.

„În mod surprinzător, Mântuitorul numește această femeie «fiica lui Avraam»”, a precizat Patriarhul României.

„Când Iisus numește pe cineva fiu al lui Avraam, înseamnă că a descoperit în persoana respectivă credința în Dumnezeu, așa după cum Avraam este numit «tatăl credinței», pentru că a lăsat patria sa și, prin credință, a mers către o țară pe care nu a cunoscut-o, dar care a fost făgăduită, sau promisă lui”, a adăgat Preafericirea Sa.

„Femeia aceasta gârbovă devine un dascăl pentru noi astăzi”, a mai spus Părintele Patriarh Daniel. Ea ne învață „statornicia în credință, răbdarea în suferință și mai învățăm ceva deosebit, și anume recunoștința”.

„Cel Ce dai ridicare”
În această femeie gârbovă, pe care Mântuitorul o îndreaptă, o ridică, se vede și lucrarea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos, Care a coborât din ceruri, din slava Preasfintei Treimi și S-a făcut om pentru mântuirea oamenilor”, a continuat Preafericirea Sa.

„A coborât din slava cerească, S-a smerit pe Sine, ca să vindece pe om de păcatul neascultării și să-l vindece de orice boală și de orice neputință, să-l ridice din păcat prin pocăință și iertare și apoi să-l ridice din moarte prin înviere.”

„De aceea, atât Învierea Mântuitorului din morți, cât și Înălțarea Sa la ceruri, în limba greacă a Noului Testament implică ideea de ridicare, de îndreptare, de înălțare”, a explicat Părintele Patriarh Daniel.

„Deci Mântuitorul Iisus Hristos vine în lume ca prunc și apoi trăiește printre oameni, pătimește până la moarte pe cruce, învie din morți și se înalță întru slava cerului pentru a ridica firea umană cea stricată prin păcat și a o vindeca, a o însănătoși. De aceea, în limba greacă și în limba latină, cuvântul «Mântuitor» înseamnă și «Vindecător», sau «Eliberator».”

Despre „gârbovenia” spirituală
„Evanghelia de astăzi ne cheamă la însănătoșire, la îndreptare, la eliberarea de gârbovenie spirituală”, a atras atenția Prefericirea Sa. „Prin păcate, omul se

apleacă spre cele trecătoare în mod excesiv și se atașează de lucrurile limitate, materiale și prin aceasta se ajunge la o gârbovenie a sufletului sub povara grijilor materiale și a lucrurilor limitate și trecătoare.”

„Perioada aceasta a Postului Nașterii Domnului este o perioadă în care noi suntem chemați să ne ridicăm din gârbovirea produsă de păcate, de fapte rele, și este o perioadă de pregătire pentru a primi pe Hristos Domnul în peștera sufletelor noastre, care se luminează prin ascultarea Evangheliei, se încălzește prin participarea la slujbe și se înfrumusețează prin faptele de milostenie”, a încheiat Patriarhul României.

Foto credit: Arhiva Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro